

A dramatic landscape painting of a rocky coastline. In the foreground, a dark, craggy rock formation dominates the left side. A figure wearing a bright red cloak and a hat stands on the edge of the rock, looking out over the sea. The sea is turbulent, with white foam from waves crashing against dark rocks in the mid-ground. In the distance, a small town or village is visible on the horizon under a vast, blue sky filled with white, billowing clouds. The overall mood is one of solitude and contemplation.

dichtbundel
wereldwaterdag 2021
Dichten voor Water VII

**Stichting
Aquarius**

Colofon:

Uitgever : Huis Der Zotheid

Vormgeving : Erik Van Loon

Foto : © Rijksmuseum

Jury: Sandra Zweers, Bijke Aarts en Erik Van Loon

Met dank aan: de Provincie Noord Brabant, de gemeenten Dordrecht en Altena voor hun steun

Editie: maart 2021

Oplage: 250 stuks en e-book

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dichtbundel

dichtbundel

wereldwaterdag 2021

Dichten voor Water VII

Ter nagedachtenis

opnieuw...eeuwig uit stilte geboren...

Lieven Baeyens (1951-2020)

Inleiding

Dichten voor Water VII

Beste lezer,

Helaas hebben wij door Corona op *wereldwaterdag* dit jaar geen rivier kunnen schoonmaken. Wij zouden dit jaar het Nationaal Park De Biesbosch schoonmaken om de Sint Elisabethsvloed - waardoor 600 jaar geleden het Nationaal Park De Biesbosch is ontstaan - te herdenken.

Wij schrijven "herdenken" vanwege de vele slachtoffers en de naar schatting 30 dorpen die door deze vloed in 1421 werden verwoest, maar tegelijkertijd is het een feest voor alle mensen, dieren en planten die wonen, werken en leven in dit natuur-historisch uniek stukje waterrijk!

Ook het beoordelen van de meer dan honderdtweënvijftig inzendingen was ondanks het vele werk een feest. U heeft ons namelijk compleet verrast door tijdens of liever ondanks de avondklok weer zoveel prachtige gedichten te schrijven over schoon (zee)water, 600 jaar Biesbosch en/of water voor allen.

In deze bundel heeft de jury bestaande uit Sandra Zweers, Bijke Aarts en ondergetekende hun 52 meest favoriete gedichten geselecteerd. De 12 mooiste en beste gedichten staan in deel I de Bloemlezing. De 40 andere gedichten staan in deel II.

Geniet net als wij van de gedichten in deze bundel en laat het woord ook in moeilijke tijden rijkelijk vloeien.

Erik Van Loon
Stichting Aquarius

* Deze bundel is mede mogelijk gemaakt door provincie Noord-Brabant en de gemeenten Dordrecht en Altena.

Voorwoord

De waarde van water

Generaties lang vochten we tegen het water, als de beken en rivieren hoog stonden, en de dijken braken. Wij wilden het water beheersen. Maar nu leren we: het water is niet altijd onze vijand. Het is óók onze vriend. We moeten het koesteren. Helpen om wat langer bij ons te blijven. Om niet zo snel mogelijk na een regenbui naar zee te stromen, maar om weg te zakken in onze grond.

We mogen water niet langer beschouwen als een vanzelfsprekend product. Het bewustzijn moet groeien dat we - allemaal - goed voor ons water en onze bodem moeten zorgen. Dat vraagt van ons allemaal ook een andere manier van denken. De provincie Noord-Brabant zet in ieder geval alles op alles om het water- en bodemsysteem in 2050 klimaatbestendig en veerkrachtig te hebben. Want de waarde van water is enorm en als we nu als samenleving niet doorpakken, dan wordt water straks een schaars goed. Zeg maar gerust: 'het blauwe goud'.

Op wereldwaterdag 2021 staat met deze mooie bundel de waarde van water even in het middelpunt. Dank daarvoor, aan alle dichters en aan alle lezers. Het inspirerende gedicht *Stil Water* van Brabander Guus Arnouts nemen wij op in ons nieuwe Regionaal Water en Bodem Programma 2022 – 2027 (RWP).

Peter Smit,
Gedeputeerde Water en Bodem, Provincie Noord-Brabant

Deel I

Bloemlezing

12 mooiste en beste gedichten

op alfabetische volgorde

Guus Arnouts

Hilde Cools

Hein Elemans

Wim de Kievit

Erika de Stercke

Dirk van Stralen

Monique Timmermans

Herman van Tongerloo

Marcel P. Vaandrager

Kelly Verdonk

Henk Witjes

Arjan Zuidervliet

Guus Arnouts, 24

Breda, Noord Brabant

Stil water

Kijkend door je oppervlak
De bodem zie ik nauwelijks
Gruw en bruin lonken
Dode bladeren, takjes zweven stil
Onaangeroerd

Omsloten door bomen
Gevangen door tijd
Heide, grassen, riet

Tijd licht naar me
Vraagt of ik wil komen naar je

In de rimpelloze plas
Zie ik mezelf staren
Millennia van moerassen
Eeuwen van turf
Decennia van wandelaars
Jaren van droogte

Je bleef kalm, verschoond
Bevat de verhalen
Van heren en boeren
Armen, rijken
Nietsnutten en zij die wat bereiken

Vertel me je verhaal
Als ik staar
In je diepste gronden
Zwarte putten, zonder ogen

Stil water
Maar toch bewogen

Hilde Cools, 64

Melsele, België

Ik sprak laatst

ik sprak laatst met de zee
ze sprak met lede ogen
over hoe het is geweest
in tijden lang vervlogen

ze was helder als kristal
en ze bruiste van het leven
er waren enkel vogels
die op haar golven dreven

de vissen zwommen vrij
speels en onbevangen
koralen als juwelen
en magische gezangen

de stroming ongestoord
naar hagelwitte stranden
met enkel witte schelpen
en zeewier in haar handen

haar schoonheid onbezoedeld
geheimen onontgonnen
gespaard van koud gewin
onwijs en onbezonnen

maar 't lot is nu onzeker
de mens heeft haar geschonden
de glorie van weleer
vertoont nu diepe wonden

ik sprak laatst met de zee
haar angstgevoel voor later
als niemand zich bekommert
om te zorgen voor het water

Hein Elemans, 40

Sint-Michielsgestel, Noord Brabant

Maalstroom

Geboren tussen
veen en zand
in hooggelegen
Brabants land,
ik sijpel, borrel,
weggegeven
door de grond
aan sloot of poel,
wentel daar
slechts even
rond,
daarna gewoon weer
weggedreven.

Ik voel
de vrijheid,
door zwaartekracht
geleid
drijf ik vele
watermolens aan,
heb de kracht
om door te gaan,
ik twijfel, schuur,
vecht tegen
mijn steile oevers
als een kind
een puber
ongewis
wat hij morgen
vindt.

Ik laat me
in de ochtendstond
begroeten door
de karpervissers,
die in nevels
naast hun hengels
staan,
maak vrienden
die me links en rechts
ontmoeten
en dan samen
verder gaan,
ik kolk, slinger,
draai rond
tot ik een volwassen
maalstroom ben.

Ik graaf me
in dit mooie land,
tussen dijken
vormt mijn slib
nieuw land,
uiterwaarden, biesbossen,
en aan de rand
zeldzaam geworden
boerenland,
ik ontmoet vissen
van de zee,
rivieraken drijven mee
tot aan de kust,
in de delta vind ik
rust.

Wim de Kievit, 79

Oud Beijerland, Zuid Holland

L'Eaugisch

de meerkoet, smient en aalscholver
pijlstaart, de watersnip
ze zitten diep teleurgesteld
te treuren in een dip

hun waterlanders zeer terecht
het vieze water stinkt
met desastreus als resultaat
geen vogel die meer zingt

in Biesbosch ooit een fraaie stek
treurt otter luidkeels mee
en kwallen op het Zeeuwse strand
willen niet meer in zee

"kom op mens" kwaakt de kikker luid
opkikkeren en snel
van alle dieren hier genoemd
een dankbaar dankjewel

maak van de puinhoop paradijs
blijf waakzaam zeer alert
dan geven wij als dank daarvoor
een prachtig mooi concert

Erika de Stercke, 69

Gent, België

Troebel

is het vooruitzicht in tijden van onzekerheden
waarin opstandige bochten zichtbaar worden
we raken vast in kolkende gedachten

na het knellen trekken onze armen zich los
vinden de stroom, meanderen naar plaatsen
waar het licht en stemmen vrolijk opspringen

helder bij het ontwaken van de dag waarbij
het slib van twijfel tussen getijden en vragen
op de bodem verbaasd achterblijft

het leven in een sjaal van seizoenen omarmt
wat rust geeft, we ruimen afval op, het water
zuiver en de toekomst zo dierbaar

aan de oevers van deze rivier kijken we hoe
het natuurschoon ons meeneemt in een boot
van dromen langs wilgenbossen en krekken.

Dirk van Stralen, 55

Dodewaard, Gelderland

De Biesbosch

600 jaar een natuur- en watergebied
met kreken, grienden, bossen en riet.
Een uniek 'op en neer gaand' zoetwaterparadijs
door een open verbinding met de zee schoksgewijs.
Een eb- en vloedwerking strak golvend zilvergrijs.
Ruige en hoog opgaande wilgenvloedbossen – zeg me na:
de Biesbosch, het grootste zoetwatergetijdengebied van Europa!

Een Walhalla voor vogels en andere dieren
door eilandjes, zandplaten en kleine rivieren.
Met ruimte aan opslag van schoon oppervlaktewater
in speciaal aangelegde spaarbekkens voor later.
Water Voor Allen – heerlijk helder – ijsvrij water.
Ruige en hoog opgaande wilgenvloedbossen – zeg me na:
de Biesbosch, het grootste zoetwatergetijdengebied van Europa!

Grienden met brandnetels, heksenkruid, kattenstaart,
harig wilgenroosje en groot- en oranje springzaad.
De reuzenbalsemien zorgt voor een jungle met bijen,
zweefvliegen, vlinders en koppeltjes die vrijen.
In het speelbos springen kinderen over stronken en keien.
Ruige en hoog opgaande wilgenvloedbossen – zeg me na:
de Biesbosch, het grootste zoetwatergetijdengebied van Europa!

Monique Timmermans, 45

Eersel, Noord Brabant

Terug stroomopwaarts

Ze hebben meej machines de stroom kronkelend gemoakt
Ut moes terug naar de tèt toen ik nog un klèn menneke war
Ik heb de stroom meej schup en kreuge nog recht gemoakt
Ze zèn niet goed wijs!
Zo blèdde toch aan de gang!

Al is de grond, sends de stroom recht is, wel veul dreuger geworre...

Ik moet munne hof tegenworrig bekant iederen dag watter gève
Da's mar ongemak en het is ok nie goed vur ut gewas
Als klèn menneke konde sommers in de stroom schôn speulen
En snoeken vangen; in korte boks tussen bluumkes en brandnetels
Da kon latter nie mir. Dur het kanalisieren stond-ie dan dik dreug

Mar nou he'n ze meej machines de stroom wir kronkelend gemoakt

Urst docht ik nog: "Wa goan ze toch doen!"
Mar het is toch genug schôn geworre
Ik gao d'r meej plezier neffe wandelen
Dan kék ik nar de bluumkes en bisjes die t'r wir zitte
Zu'n ze 't nou ôk zu schôn witte te houwe?

Ooit moes ik meej schup en kreuge de stoom recht moaken

Da din we gewôn
We dochte da dè vuruutgang war
Bèter vur de boerre, ut land en ôk 'n bietje vur mun eige
Ik heb meej da gegroaf toch 'n schôn zakcentje bèverdient
Mar zo ziede mar: "Al verandert alles, watter blè toch nat"

Nat en noddig!

Herman van Tongerloo, 69

Zeist, Utrecht

Biesbosch

het water loerde
en haalde uit
de mannen van Houweningen
luidden de klokken tot de stroom hen
meenam naar de zee
de vrouwen en kinderen van Wolbrands
werden hun schamele huizen
uitgesleurd
en stierven tussen de loeiende koeien
in doodsnood

er kwam een kanaal
om het water te verleiden
en ongemerkt te vangen
recht toe recht aan

de stroom lijkt gedwee
de mensen dansen
en het water wacht tot het genoeg is
klaar is met de bootjes
het gepiep op de
slikplaten biezenvelden en ruigten

het water loert
en telt de getemde getijden

Marcel P. Vaandrager, 65

Werkendam, Noord Brabant

Jarig water

Elisabeth, woeste watervrouw,
wordt 600 jaar.

Tijdens haar geboorte
verzwolg zij
zonder mededogen
nederzettingen
ecosystemen
mensen
met huid en haar.

Water werd
zwart
rood
brak
ondrinkbaar
een vloek.

Nu, na eeuwen,
lijkt de strijd van toen
alsnog te zijn beslecht.

Het is blijvend eb geworden
het land wint.

Als triomf
torenen
dichtbij het eens zo woeste
zoute water
drie immense kommen
met voor ieder
schoon drinkwater
als lange neus
naar het verleden.

Kelly Verdonk, 30

's Hertogenbosch, Noord Brabant

600 jaar

Iemand hing aan een boomstam
te wachten tot het tij was
eb vloed
eb vloed
eb vloed

Iemand riep namens alle onschuldigen
in de oorlog:
Dankjewel dat je een schuilplaats
tot alles voorbij was

Iemand fluisterde: Ik wou dat ik de Biesbosch was

Een paar jaar later werd hij de Biesbosch
Armen houten spanen
Handen vroege vogels opvarenden zeearenden
Op zijn rug de zeilhelden en bierdrinkers
die al jaren in rondjes draaiden

Een hoofd, twee buitenboordplanners
vogelconcertgangers en beverspooropvangsters
Wangen die gloeiden
die laatbloeiers en vroegbloeiers
Vergroeid zijn de vissers, vergissers
in een voet (soms is het teveel)

In zijn maag: mannenbaarden
met pannenkoeken, vers gemaakte,
rinkelende roepers vogelspotters
Een hart vol zeemansgroeters

Er was zoveel meer te zien
Er was zoveel meer
Er was altijd
eb vloed eb vloed eb vloed
Zolang het water maar als thuis
dan vindt de kust je wel.

Henk Witjes, 66

Bergen op Zoom, Noord Brabant

Wereldwaterdag

Een woord in een ritmiek
van rustiek kabbelende golven.
Bewust groeiende glans
onder afval van mensen bedolven.

Tekorten en overvloeden
gevoed door warrig weer.
Voorkomen van rampspoeden
Bewust bouwen aan meer.

Gesust geweten denkt terug
aan zacht vloeiende waterlopen.
Reine sprankeling van zuiver nat
dat mensen vurig doet hopen.

Zie daar de ruige rivier
opgestuwd door het zoute strijden.
Voorziet de biezen grond
van uniek zoete getijden.

Gele kleurenpracht in prille lente
versiert het lange riet.
De eeuwenoude Biesbosch
behoudt zijn levenslied.

Arjan Zuidervliet, 45

Sliedrecht, Zuid Holland

Vloed

Ze lagen samen op de loer
om te verslinden.
Doorzichtige sluipmoordenaars
gereed
om te veroveren
mijn dierbaar land.

De zee en de rivier,
als water en vuur,
maar als twee druppels water
bereid
om - vanuit zijn handen -
zichzelf over Gods akkers te laten lopen.

En zie nu hier!

Het wilgenvloedbos verzuipt,
maar bruist van het leven.

Deel II

gedichten over water

op alfabetische volgorde

Marianna Bakker, 66

Almere, Flevoland

Water voor allen?

Een paar stappen verwijderd
ben ik van die kraan
waar water warm
of koud kan uitvallen.

Maar jij...twee emmertjes water
of jerrycans vol halen
en pas water krijgen
vele stappen later.

Water voor allen... realiteit
in derde wereld landen?
Water vervuild met olie
nog meer narigheid.

Water voor mens en dier?
Water voor allen?...
door plastic vervuild
voor vissen ook geen plezier.

Water voor allen?
een utopie?
veel stappen te zetten
die schellen... laat vallen.

Doe er iets aan, toon ballen
doneer, kom in actie
tegen hittestress en plastic
en voor schoon water voor allen!

Renate van Bemmelen, 40

Utrecht, Utrecht

Water voor allen

Kijk, de waterdragers
Met tonnen op hun hoofd
Kilometers lopen naar een waterput
Wij tappen uit de kraan
Zoveel schoon water als je wilt

Kijk, de waterbouwers
Met basalt en waterbouwsteen
Verzwaren ze onze dijken
We wapenen ons tegen hoogwater
Om niet te verdrinken in het blauwe bloed

Kijk, de waterliefhebbers
Vloeiend in een kano door onze Biesbosch
Als Sint Elisabethsvloed
Met haar jeugdliefde aan haar zijde
Zwaiend naar oma op de rondvaartboot

Kijk, die droogte
Van drie achtereenvolgende zomers
Ze verzwakt de dijken, put onze bronnen uit
Waar is de waterveiligheid en -zekerheid
Die men voor lief neemt?

Kijk, het klimaat verandert
Door een ongekende CO₂-uitstoot
Van skiën naar korte broek, in één week
Poolkappen smelten, zeewater stijgt
Stormen, piekbuien groot

De tijd van omdenken is gekomen
Water is een bron van leven
Niet om tegen te strijden
Maar samen mee te leven
Onze delta omarmen, geeft allen levensvreugde

Mari de Bijl, 65

Heeze, Noord Brabant

Water

Water

Vervloekt

Als het ongecontroleerd als regen

Naar beneden valt

Vuisten gebald

Water

Geroemd

Als de felle zon schijnt

op tuin en balkon

Verfrissende bron

Water

besmeurd

Als de heilige auto

Van vuil wordt ontdaan

Modder voortaan

Water

Vermoeid

Stromend hart van alle natuur

Onmisbare drager van kano en otter

Klaar voor de dotter

Water

Geliefd

Als onze kinderen

schaterlachen bij een klaterende beek

Product van de streek

Water

provocerend

brekend van gletsjers

in zee gestort

in de vorm van ijs, veranderend

klimaatbewijs

Sophia Blyden, 27

Leiden, Zuid Holland

Zoals je was

ik heb het geluid van de zee gemist
de klotsende golven klinken
als herinneringen aan een tijd
waarin zij alles op een rijtje had

als ik mijn ogen sluit en luister
kan ik haar dan terughalen?

ooit waren haar bewoners
slechts glibberig en nat
nu zijn ze hard
en scherp
en drup drup drupt het ijs
de ijsskap af

water voor alles
maakt de zee thans bekaf

ze huilt

in het zand zal ik haar troosten:
een woord, een brief, een boek
ik leg 'ik mis je' neer
en ik laat een x'je achter

kom terug zee, zoals je – was
jezelf schoon
neem een douche
droog je – af
en toe
ach toe:

kom terug zoals je was

Kees Bongers, 54

Escharen, Noord Brabant

Aquapater

Uw pure vocht het is alsof je in de hemel zijt,
dankzij u heb ik een naam.

U bent het rijk van deze wereld,
zonder uw genade geen bestaan

Wij beschermen ons tegen en misbruiken u,
terwijl we zonder u pas werkelijk vergaan.

U schenkt ons dagelijks brood u bent mijn heil,
al komt u hier uit de kraan.

Wij vervloeken u als u er bent of wordt gemist
u vergeeft ons spontaan.

U heeft de vrijheid om ons te kastijden,
het is aan ons de beproeving te weerstaan

Verlos ons van het kwade en leer ons
met meer respect voor u om te gaan

Amen.

Adriaan Deurloo, 80

Amsterdam, Noord Holland

Wereldwater

Er staat een wagentje op Mars
naar watersporen aan het speuren.
Van al het water dat daar was
geen druppel meer! 't Zal je gebeuren!

Nee, beter dan in die woestijn
kun je toch hier op aarde zijn
waar driekwart van het oppervlak
vol water is, zoet, zout of brak
en je aan brede, trage stromen
van 't lessen van de dorst kan dromen
van ieder, ook die nog altijd
zijn dagen smachtend droogstaand slijt,
wiens bron leeg of vergiftigd is,
wiens vijver is vervuild, verpist,
gestolen is door wie zijn macht
misbruikt voor louter winstbejag.

Die aarde, waar een straatfontein
een sprankelend symbool kan zijn
van leven, welvaart en geluk.
Dus hef het glas! Dit mag niet stuk!
En klink en proef! O, helderheid
die tongfris hoofd en hart verblijdt!

Aggie Fluitman, 70

Sint Maartensvlotbrug, Noord Holland

Water

Water,
oer oude vriendin,
je wervelt door mijn lieve lichaam
je streelt mijn gezicht als ik door de mist loop
je bent in mijn adem
en draagt mijn woorden
hoog door de lucht

Je bent de zee
In wiens wijdse omarming
Ik weerloos
gewichtloos
wentel

Magda Haan, 65

Brielle, Zuid Holland

Gedrenkt in Noordzee zeezout

vloed draagt mij niet meer
ik ben allang meegevoerd
door de stroming van een mui

de lucht draagt donker
woorden blijven niet meer hangen
help is vloeibaar in paniek

langzaam verdrinken mijn beloftes
gedrenkt in Noordzee zeezout
tot niemand mij meer ziet

er rest slecht de herinnering
dan reis ik overal met je mee

Aloys Hagen, 77

Finsterwolde, Groningen

's Graveland

de plee met deksel boven het water
het plonst zo lekker
plassen was als muziek
het holle geluid van de echo
alle bewoners scheten in de vaart

wasserijen loosde zeep en soda
de grote kastanje dronk het gulzig
het water met duizend kleuren
dat de kastanjes bruin waren
is op zich heel bijzonder
de boom stond in onze tuin

vissen dreven dood in de vaart
het water stonk naar verzopen katten
wie dacht er aan milieu,
niemand dacht toen aan later
met een omweg zwommen de ratten
energie kwam in zakken zwart goud

nu zoveel jaren later lijkt alles "schoon"
de vissen zijn weer terug
wasserijen zijn nu woningen
riool is aangelegd, alles lijkt nu zo gezond
hoe dan ook de erfenis blijft voor morgen

Gerard van Hameren, 60

Voorburg, Zuid Holland

Tsjechov

Het strand is leeg
de hemel schoongeveegd door
de vleugels van een zilvermeeuw

de zee is zee
alleen maar golven
golven, golven

zee van vóór de woorden
vóór begrip van water

zee van vóór de namen
Atoem, Alma, Atahe

alleen maar zee
de zee, de zee, de zee

en in het zand, onwetend zand
de stiltekorrels van de eeuwigheid

twee lijnen voetstappen
een hij, een zij

in wijkend licht
een zilvermeeuw uit zicht

Niels Holdert-Nordholt, 21

Rotterdam, Zuid Holland

Waterlichaam

Ik ben gewichtloos in je armen,
drijf roerloos door je gedachten.
Onder het oppervlak ben je warmer,
een kalmte waar ik naar smachtte.

Ik zwem tegen je stroming in,
en zal huis houden in het oog van je storm.
Veilige havens en fluisterboten bemannen,
op de grenzen van je vorm.

Zo bescherm ik je natuur,
al het leven dat je bezielt.
600 jaar jouw waterlichaam,
je schoonheid die allen schoon hield.

Ik kabbel langs je oevers maar geef je de ruimte.
Dan kan een ander, ook nog even tegen je lichaam aankruipen.

Tineke Holm, 71

Haaren, Noord Brabant

Water

Als ik genoeg heb van het land
Gooi ik mijn anker in het zand
Verankerd door mijn ankerkoord
Neem ik mezelf aan boord
Drijvend in zee
Een zeemeeuw op mijn borst lift mee

Goed drijfvermogen
Zachtjes sluiten nu mijn ogen
Heerlijk op mijn rug
Denk ik jaren terug.

Dromend van de Biesbosch
Ontstaan zo lang gelee
Ook daar dat zachte water
Ruikt anders dan de zee
Streelt, lonkt ook daar
Anker overbodig
Er is geen wijds gevaar
Komend in het riet misschien
Is te overzien
Er zwemt een bever mee
Als de meeuw op zee

Rivier neemt mij nu bij de hand
Meandert langs de wallenkant
Trekt mij door stuwend water
In geur van vis, gesnater

Nu trekt er iets mij wakker
Het is mijn ankerkoord
Ik trek mij aan mijn anker voort

Nu is later
Water schoon
Oneindig helder waterveld
De wereld heeft zich goed hersteld

Piet Janssen, 77

Rotterdam, Zuid Holland

Waterzucht

we weten van de zee, hoe zij
langs onze kusten schuimt

de waternetten bij de vloedlijn
uitwerpt, weer binnenhaalt

en slag na slag opveegt wat rest
van ons potverterend feest

hoe zij het geplette, gescheurde
met algenplak bedekte plastic

bijeendrijft in vuilsoepvelden
en meesleurt in haar cirkelende

stromingen - wegwerpselen
die meedeinen in het kielzog

van haar getijden en die in de
maalstroom van knaagwater

en pulverzon verkruiden tot
planktonklein fijnstof, illusievoer

voor mummelvissen, fopspeen
voor verwaaide stormvogels

hoe zij in de weidse stilte van
het waterkerkhof de noodklok

luidt, in eindeloze deining
zie mij, de zee, de zee, de zee

Rick Kewal Gademann, 31

Arnhem, Gelderland

Wij zijn het water

de toetsen van elk vlak
een wisselwerking tussen toen en later
binnen oevers en geklak
We vlechten ideeën
doch verwateren we met haken
verslinden zeldzame zeeën
onderweg met kaken
het ondergewaardeerde water
zuchtend door troep
en diens gebater
een roep na snoep
een roep over soep
wij zijn het water
een deel van een deel
verdeeld en ongedeeld
een deel van een deel
zijn wij het water
aan ons rust
een gerepareerde bladzijde
zijden aan zijden
een emmer met klagend lijden
waar tijden ongewenst verglijden
in uitstel en wellende zorgen
leven we langs het water
maar wij zijn het water
doorweekt vergeten wij
zuinigheid schaars
het gebaar
laten we de zee zijn glans bezorgen
een tedere toekomst uitbeelden
en bekleden
zonder gaten of wormen
en het water schoon eren
koesteren en zingen dat we leren
wij zijn het water
later en later
zijn wij het water.

Ine Kievits, 65

's Hertogenbosch, Noord Brabant

Tanka

water voor alles
doorzichtig en afvalloos
enkel haa-twee-oo

zolang men je met rust laat
verleid en begeleid je

Han de Kluijver, 70

Geervliet, Zuid Holland

Een crisis van de verbeelding

Hoog aan de hemel zwarte wolken
Soms openingen
De oceaan wordt onrustiger
Het water is zwart, de golven wit schuim
De barometer daalt
De wind trekt aan en geselt de golfruggen
Cymbalen en basdrums dreunen tegelijkertijd
Alle geluiden vermengen zich tot een vol, meerstemming geluid
Alles is in beweging, niets zo ruim als de zee
Onvermoeibaar, vandaag net als gisteren

Het eb strand, het grensgebied tussen zee en land
Het ondergraaft elk besef van zekerheid en vastigheid
De chemische samenstelling verandert
Het ruikt zout, fris, maar ook naar verrotting
Een crisis van de verbeelding
Eerst overmoedig, toen onmachtig
De zeegeest als een kluwen zeewier
De zee heeft vele kleuren en een eigen geluid
De zee redt zich prima
Maar wij redden het niet zonder haar
De zee rolt langzaam door, het licht wordt afgebogen

Méland Langeveld, 61

Amsterdam, Noord Holland

Teloorgang

Als een verdwaalde in eigen stad
slenter ik langs het strand
waar het tij stemmen
naar voren schuift

oudgroen zijn de golven die
uit het voorbije heden kantelen
een kreet, een lach, een schrei
ze buitelen over elkander

kronkelen zich allengs
door mijn krocht op zoek
naar de stem van vader

verouderde landschappen
struin ik af, sperrend
naar tastbare sporen

vertrouwd beeld van een vuurtoren
– ooit de baken van zijn leven –
drijft stilaan aan me voorbij

golven slaan op
de vloedlijn plat

vullen donkere leegten
gaten in mijn geheugen

vloeit de mijne in
de stemloze zijne.

Lotte Manuel, 17

Zwolle, Overijssel

Waardevol

De vrouw die altijd druppels spaarde
En ze dan in de zee bewaarde
Kende de enorme waarde
Van elke druppel voor de aarde

Want ieder mens
Ieder dier
Elke plant
Drinkt dankbaar uit haar zachte hand
Voedt het lichaam waar het in belandt
En houdt zodanig hun leven in stand

Ze staat ook voor betrouwbaarheid
Eerlijk verdelen
Veiligheid
Ze beschermt het
En ze is bereid
Dat te doen
Tot in de eeuwigheid

Moretti, 62

Amsterdam, Noord Holland

Oneindig

waar ben jij geweest
voor ik je ontmoet
in de ochtend
onder de douche
vrolijk spetterend
mijn dag tegemoet

in welke machtige rivier
heb je de mensen
aan de oevers verfrist
welke donkere poelen
heb je gezien
waar heb je in ijle luchten
jezelf tot ijs gemaakt
lag je jaren opgesloten
in diepe zeeën
ondergrondse rivieren
eeuwige sneeuw

of ben jij de allemansvriend
die stoffige kelen spoelt
in de woestijn
uit gouden kranen stroomt
in paleizen
verhitte hoofden koelt
in verzengende zomers
als manna uit de hemel valt
voor wanhopige boeren
kinderlijk plezier is
in een tropisch bad

je ontglipt me
in de ochtend
en met jou
al die andere vrolijke
druppels die mijn
dag doen beginnen

onstuitbaar de reis
onzichtbaar het verhaal
oneindig de waarde
voor dit bestaan

Marlies van Noort-van Rijn, 40

Dordrecht, Zuid Holland

Hymne

Kronkelende kreken

Nat riet

Aarde van hen die mij zijn voorgegaan

De rust bij de rivier

Golven rollen naar het zand

Een vogel scheert voorbij

Wilde bloemen langs de kant

De zon op mijn gezicht

Biesbosch waterland

Lisanne Oldekamp, 32

Den Haag, Zuid Holland

Voor allen

Voor de moerasplant die altijd natte voeten wil
Voor de kleigrond onder een verzengende zon
Voor de vrouw met een lege emmer op haar hoofd
Die kilometers ver loopt

Voor de uitgeputte marathonloper
Voor de vis op het droge
Voor de cactus, af en toe een beetje

Voor de heethoofden
Gewoon, om even af te koelen
Voor de schaatsers, zodat het kan bevriezen
Voor de zwemkampioen
Die het kunstje nog eens wil overdoen

Water. Voor allen.

Jan Fokke Oosterhof, 46

Arnhem, Gelderland

Hollands rivierenlandschap

Molens aan een einder
Onder luchten van Rembrandt
Doorsneden door slootjes
Ontstaan eilanden in het grasland

Drassige uiterwaarden
Grazige weiden
Rijen knotwilgen
Rivierenlandschap van alle tijden

Sloten die verdwijnen
Als de zon aan de einder staat
Als lange zilveren linten
Een eenzame koe, vervolmaakt de plaat

Peter Piket, 76

Den Haag, Zuid Holland

De zee is vol

De zee is vol, onzichtbaar vol;
de zee is ruim, wijd tot over de rand,
waar het onbekende huist, en het avontuur begint.

De zee is vol eten, vol gekrioel en geritsel;
vol tanden, bekken en tentakels,
vol zuignappen en scherpe scharen.
De zee oogt vredig, bijna altijd zondagmiddag.
Zij reinigt des welvaarts vuiligheid;
zij eet, zeeft en poept de oplossing
voor veel chronische afvalproblemen.
Het allerkleinste schepsel
doet de subtielste was.
Totdat helderheid ontstaat
als geschenk aan de bescheidenheid,
die de volmaaktheid nastreeft.

Jozua van der Ploeg, 47

Egmond-Binnen. Noord Holland

De zee

Op de grens tussen hemel en zee,
deinen op de zeespiegel
ontelbare mijmeringen.
Zachte zonnestralen verlichten
mijn dierbaarste herinneringen.

Het zilte zand zuigt mij los,
uit de greep van het alledaagse,
de wind speelt, streelt mijn gezicht.
Ze maakt iets los en voert het mee
voorbij het einde van mijn zicht.

Wat is daar toch, achter die horizon?
waar gedachten ongehinderd
worden opgenomen in het zilte.
Gedragen door het ruisen,
maar meer nog, door de stilte.

Lucie Putzeijs, 77

Aalter, België

Water

Gekwetst, geschonden,
lest zij onze dorst nog elke dag,
en wordt door ons minachtend bejegend.

Laat ons het water omhelzen,
liefhebben en dankbaar zijn
voor elke druppel die de natuur ons aanbiedt.

Water verliest nooit zichzelf
het zal niet antwoorden
maar wordt de vragen nooit moe.

Laat tranen golven worden
om het leven in onze zeeën
de kans te geven zich te herstellen.

De cello speelt droevig.

Theo Rodermans, 74

Rotterdam, Zuid Holland

Rotterdamrijm

Lopend langs de Delftse Schie
zie ik een AHTas stroomafwaarts gaan

Lopend langs de Delftse Schie
zie ik een mondkapje tegen de oever staan

Lopend langs de Delftse Schie
zie ik de resten van een maaltijd drijven

Meeuwen krijsen om de laatste hap

Lopend langs de Delftse Schie
zie ik zwerfvuil aangespoeld en neergegooid

Een poppenbeen
En honderd peuken om me heen

Een blikje en een flesje
De geur van water geef ik een zesje

Zwemmen zal ik hier zeker niet doen
Oh, daar zie ik een oude schoen

Een wattenstaafje
Een sigarettendoosje
Een aansteker en nog een
Een rietje oranje van kleur
Een pak luiers
Een snoeppapiertje
Een prop aluminiumpapier

Enzovoort
Ik vind het ongehoord

En jij?

Tineke van Roozendaal, 70

Oude Bildtzijl, Friesland

Het water komt haar tot aan de lippen

bang om zich aan koud water te branden
waant ze zich een warme zee
om als een vis in te kunnen landen
ze trekt het paard met zich mee

het is water en melk, melk en water
de vrucht maakt van een één een twee
de zorgen om haar zee, nu en later
ze zucht bij de eerste wee

schoon water vloeie naar een schone zee
Biesbosch, Wadden, IJsselmeer
milieuorganisaties werken mee
is er al een ommekeer

denkt de politiek wel over later
over het milieu en de zee
over de dijken, het wassend water
wat krijgt haar kind ervan mee

is het een storm in een groot glas water
is het een ernstig gevaar
is het hoe meer vis, hoe droever water
voor haar zijn de rapen gaar!

Gerard Scharn, 74

's Hertogenbosch, Noord Brabant

Aggregatietoestanden

water is leven en beweging plezier
voor zeiler en surfer brood op de
plank voor schipper en pontbaas
ijs laat schaatsers zwieren en stoom
geeft kracht aan trein en boot al is
dit heden pure nostalgie
de mens is half water half droge stof
maar blijft een sof want weet niet hoe
te voorkomen dat hij natte voeten krijgt
of van dorst verdrogen zal in de zandwoestijn
waar eens een regenwoud groeide

Eveline Schipmolder, 13

Teteringen, Noord Brabant

Water op de intensive care

Tijd zorgt voor kennis is wat ze zeggen,
Maar er is een ding waar ik mijn vinger niet op kan leggen,
'knowledge is power' dus als we het hebben over kracht,
Dan is er een iemand die ons allemaal uitlacht,
Iemand die niemand kan stoppen,
Niet eens de slimste koppen,
We bouwen dijken,
Maar het water, kan het zo omstrijken,
Maar nu heeft het water pijn,
Denk je echt: 'plastic dat vindt water fijn?',
We moeten het water helpen,
Want als het water boos wordt, moeten we de boosheid stelpen.

Erna Speek, 64

Epe, Gelderland

Eerste huis

Het was een eerste huis
als alle eerste huizen en
als geen enkel ander huis
en ook al eens bewoond.
Het wiegde bovenaards
een oceaen.

Er was geen maan
geen eb geen vloed.
Het zong in baren
aardedonker vol.

Daar deinde jij circulair
geworteld en aangeliynd.
Je waste en gedijde
in je bloedeigen biotoop.
Tot plots -
Je bedding verdween
gorgelend in een enge trog.
De kustlijn kromp ineen
- o wee o wee -
stuwde jou door dat nauw
schollen schoven
weken en dreven
je een helle ruimte in.

Je landde
in gewassen handen.
Je schrok je longen open
schreide rivieren uit hun bron.
De streng werd doorgesneden
de stroom gestelpt en ingedamd.
Je werd aangelegd en omarmd.
Je mond zocht en zoog
zilt verdronk in zoet.

En je vergat.

Annemarie Steenbergen, 50

's Hertogenbosch, Noord Brabant

Hoe een ijsbeer volwassen werd

Waarom onze gletsjers huilden
vroeg je, je zag hun zoute tranen
zoetjes druppelen in de zee
verdriet dat slijt zoals toppen smelten
papa neemt geen vis meer voor je mee

Water ging vloeibaar mee op reis
zie je, eens gloorden grootse gletsjers
maar in de veel te hete zon
ging water te snel in zee met mensen
papa heeft alleen plastic bouillon

Het laat de meeste mensen koud
weet je, nu onder onze voeten
schuren schotten vaker bruin
het leven is hier lopen op glad ijs
papa's wereld werd een dierentuin

Kees van den Tol, 54

Dordrecht, Zuid Holland

Waterpest

De St.Elisabethsvloed
was best een probleem
maar Chemours verpest alles
en iedereen.

Robin Veen, 67

Amsterdam, Noord Holland

Dagdroom

Het water zingt van kinderen.
Hun stemmen spetteren hoog op.
In de verte mijmeren de afgemeerde schepen.
Op het terras vlindert de geur van vers gezette koffie.

Het murmelt van mensen in de zon.
De zomer klotst en kabbelt in mijn oor.
De stad heeft zich in zwijgen neergelegd.
Ik prik met mijn vork in een stukje geluk.

Zachtjes mompelt een bootje voorbij.
Een briesje fluistert me de stilte toe
en ik stroom mee in een dagdroom naar zee,
mond uit in de schoonheid van het eindeloze water.

Tryntsje van der Veer, 60

Burgum, Friesland

O schoon water

o schoon water
sprankelend stromend
voorland van dromen
draag mij

jij golvend bekken
zes eeuwen ruisend
voed mijn longen
sterk mij

zo speels en bruisend
vol wind en water
slijk en oever
baar mij

laat mij hier zijn aangeland
herberg vaste gast en passant
wees een kraamkamer voor later
o schoon water

laat mij zingen in het riet
zweven boven rivieren
drijven op een onderstroom
o schoon water

als ik eenmaal opgedroogd
bruggen bouw over stil water
genageld ben aan deze plek
voor later

als ik dan in vogelvlucht
vingers zie het zand de bomen
palm en armen afgebiesd
geef water

laat mij stromen
waai mijn hoofd
bind mijn handen
vul mijn schoot

opdat met de getijden
alle monden drinken
zuiver zoet en zilt
eindeloos schoon water"

Jaap van Velzen, 73

Vlissingen, Zeeland

Bruisende liefde

Ik zou je het liefste
de zee willen schenken

Die altijd luistert
en rolt

Je bedient op je wenken

Die tegen je fluistert
op je wacht

Je begromt en bonkt

Die aan je trekt
en naar je lonkt

Die uiteen spat

In een al
maar durend

Zilt festijn

Die wispelturig maar gul
je minnaar wil zijn

Rosa Vendel, 29

Alkmaar, Noord Holland

Schillen

Zoals mijn grootmoeder vroeger aardappels waste en schilde,
zo leefde zij:

Kalm, zorgvuldig,
haar blik niet verder reikend dan
tot aan de rand van de pan.

Met scherpe stem gebood zij mij de aardappels
zo dun mogelijk te schillen.
Een kunst die je jong leren moest
tot je oud genoeg was het te begrijpen.

Ik ben nu oud genoeg.
Ik heb al lang genoeg geleefd om ernaar te verlangen
tot aan de rand van de pan
tevreden te kunnen zijn.

En tegelijk nog te kort om te begrijpen
waar het ophoudt
waar het heen wil

waar echte heling de plaats inneemt
van het oppervlak,
het schuim op de golven
-dat wit lijkt maar vuilgroen is voor wie langer kijkt-.

Zo zou ik de wereld in mijn hand willen leggen:
kalm en zorgvuldig
alle vuilheid van haar weg te wassen.
Haar te schillen.

Maar dun,
zó dun,
dat niets verloren gaat.

Joëlle Vergroesen, 26

Boskoop, Zuid Holland

Zeldzame eindige emulsie

Zeer regelmatig kentert
Eb in vloed, gelijk,
Emoties op een kleuropallete.

Zeer rustig waant zij zich een baan en met
Eenvoudige bewegingen en tamelijk
Elegant, is de zee prachtig als zij het strand entert.

Zonder vermenging van water en zand,
Eenkleurig, helder en licht van tint,
Egaal, is de zee prachtig en zo sereen.

Zonder golven, vlak en met alleen
Een licht vloeiende beweging door de wind,
Eendrachtig, is de zee prachtig zonder schuimkoppen en trammelant.

Zomaar kan zij omslaan, gelijk het weer,
Evolueert zij in tot een woest kolkend geheel,
Escalerend, is de zee prachtig zo tomeloos.

Zeer hoge golven treffen elkaar genadeloos,
Eigenzinnig zoals zij beweegt, totaal uit het gareel,
Epaterend, is de zee prachtig in deze sfeer.

Velen onderwaarden haar pracht en schoonheid,
Uiterst ernstige vervuiling bedreigt haar huidige bestaan,
Intens zonde zou het zijn haar ongewoonheid,
Langzaam verloren te laten gaan.

Annet Zaagsma, 49

't Lage van de Weg, Groningen

Schoonheid voor alles

dat wat anderen wegdoen
dobbert mijn gezichtsveld in
dat wat op is, wat leeg is
wat weg kan
voegt zich in mijn chaos
op weg naar huis

in plaats van uitgelaten alleen leeg te bruisen
kolk ik rond in afnemende lichtdoorlaatbaarheid
volg een bont uitgedoste polonaise van vrolijk bedrukt zak en blik
achter een carnavaleske fanfare aan fatale ftalaten

zonder illusie van een geruimd veld zonder drijfvuil
huil ik alles los van de kant
water is
medium van properheid

ik vocht ooit aan de bron tussen de bedrijven door
dump nu één en ander aan het eindpunt
begin een nieuw leven als grondstof
met schoonheid als leidend argument

Gerda Zachariasse, 72

's Hertogenbosch, Noord Brabant

Rivierdelta

Geschiedenis zit al 600 jaar in mij verweven
van kop tot staart ben ik,
water
weiland
biezen
bos
en riet
mijn biezen heb ik al gepakt,
samen met wat tij
de rest is gebleven.

Bomen zetten hier hun hakken in mijn zand,
zwierend met takken naar al dat natte,
zodat het bijna kussen lijkt.

Water voert voortdurend
schimmenspelen op
na iedere kreek, na iedere bocht.

Bevers knagen
aan alles dat naar wilgen ruikt.
Van blauwborst, arend tot nachtegaal,
van lis, moeraskruid tot berenklauw
vanaf het water,
lopend of op de fiets,
voedsel voor ieders oog.
Mijn stiltegebied.

Afrida Adema Zijlstra, 21

Leeuwarden, Friesland

Ziek water

ik weet nog dat ik viel op jou
en toen in jou naar beneden zakte
zo hard als je bent in de decemberkou
en hoe je soms tekort komt in droge vlakten
zo schoon als je was in het verleden
laat je in lentes alles groeien en bloeien
zorgde je voor al het leven
rijk en vruchtbaar wil je vloeien
toch verwaarlozen wij je in het heden
hebben wij de spiegels uit balans gehaald
terwijl je ons zoveel hebt gegeven
voelt het alsof wij hebben gefaald
je lijkt zo vervuild en ziek
wat zijn dit voor zaken
waar ligt onze ethiek
als we haar niet bewaken, maar wel zoveel blijven vragen
de bronnen van het leven zullen we moeten verzorgen
laten wij de verantwoordelijkheid gaan dragen
zodat wij kunnen werken naar een gezonder morgen

Dichters index

A		H	
<i>Arnouts, Guus</i>	1	<i>Haan, Magda</i>	20
B		<i>Hagen, Aloys</i>	21
<i>Bakker, Marianna</i>	13	<i>Hameren, Gerard van</i>	22
<i>Bemmelen, Renate van</i>	14	<i>Holdert-Nordholt, Niels</i>	23
<i>Bijl, Mari de</i>	15	<i>Holm, Tineke</i>	24
<i>Blyden, Sophia</i>	16	J	
<i>Bongers, Kees</i>	17	<i>Janssen, Piet</i>	25
C		K	
<i>Cools, Hilde</i>	2	<i>Kewal Gademann, Rick</i>	26
D		<i>Kievit, Wim de</i>	4
<i>Deurloo, Adriaan</i>	18	<i>Kievits, Ine</i>	27
E		<i>Kluijver, Han de</i>	28
<i>Elemans, Hein</i>	3	L	
F		<i>Langeveld, Méland</i>	29
<i>Fluitman, Aggie</i>	19	M	
		<i>Manuel, Lotte</i>	30
		<i>Moretti</i>	31

Provincie index

NEDERLAND

FLEVOLAND

· Almere: 13

FRIESLAND

· Burgum: 46
· Leeuwarden: 52
· Oude Bildtziyl: 39

GELDERLAND

· Arnhem: 26 en 34
· Dodewaard: 6
· Epe: 42

GRONINGEN

· Finsterwolde: 21
· 't Lage van de weg: 50

NOORD-BRABANT

· Bergen op Zoom: 11
· Breda: 1
· Eersel: 7
· Esharen: 17
· Haaren: 24
· Heeze: 15
· 's-Hertogenbosch: 10, 27, 40, 43 en 51
· Sint Michielsgestel: 3
· Teteringen: 41
· Werkendam: 9

N
Noort-Van Rijn, Marlies van 32

O
Oldekamp, Lisanne 33
Oosterhof, Jan Fokke 34

P
Piket, Peter 35
Ploeg, Jozua van der 36
Putzeijs, Lucie 37

R
Rodermans, Theo 38
Roosendaal, Tineke van 39

S
Scharn, Gerard 40
Schipmølder, Eveline 41
Speek, Erna 42
Steenbergen, Annemarie 43
Stercke, Erika de 5
Stralen, Dirk van 6

T
Timmermans, Monique 7
Tongerloo, Herman van 8
Tol, Kees van den 44

V
Vaandrager, Marcel P. 9
Veen, Robin 45
Veer, Tryntsje van der 46
Velzen, Jaap van 47
Vendel, Rosa 48
Verdonk, Kelly 10
Vergroesen, Joëlle 49

W
Witjes, Henk 11

Z
Zaagsma, Annet 50
Zachariasse, Gerda 51
Zuidervliet, Arjan 12
Zijlstra, Afrida Adema 52

NOORD-HOLLAND

- Alkmaar: 48
- Amsterdam: 18, 29, 31 en 45
- Egmond-Binnen: 36
- Sint Maartensvlotbrug: 19

OVERIJSEL

- Zwolle: 30

UTRECHT

- Zeist: 8
- Utrecht: 14

ZEELAND

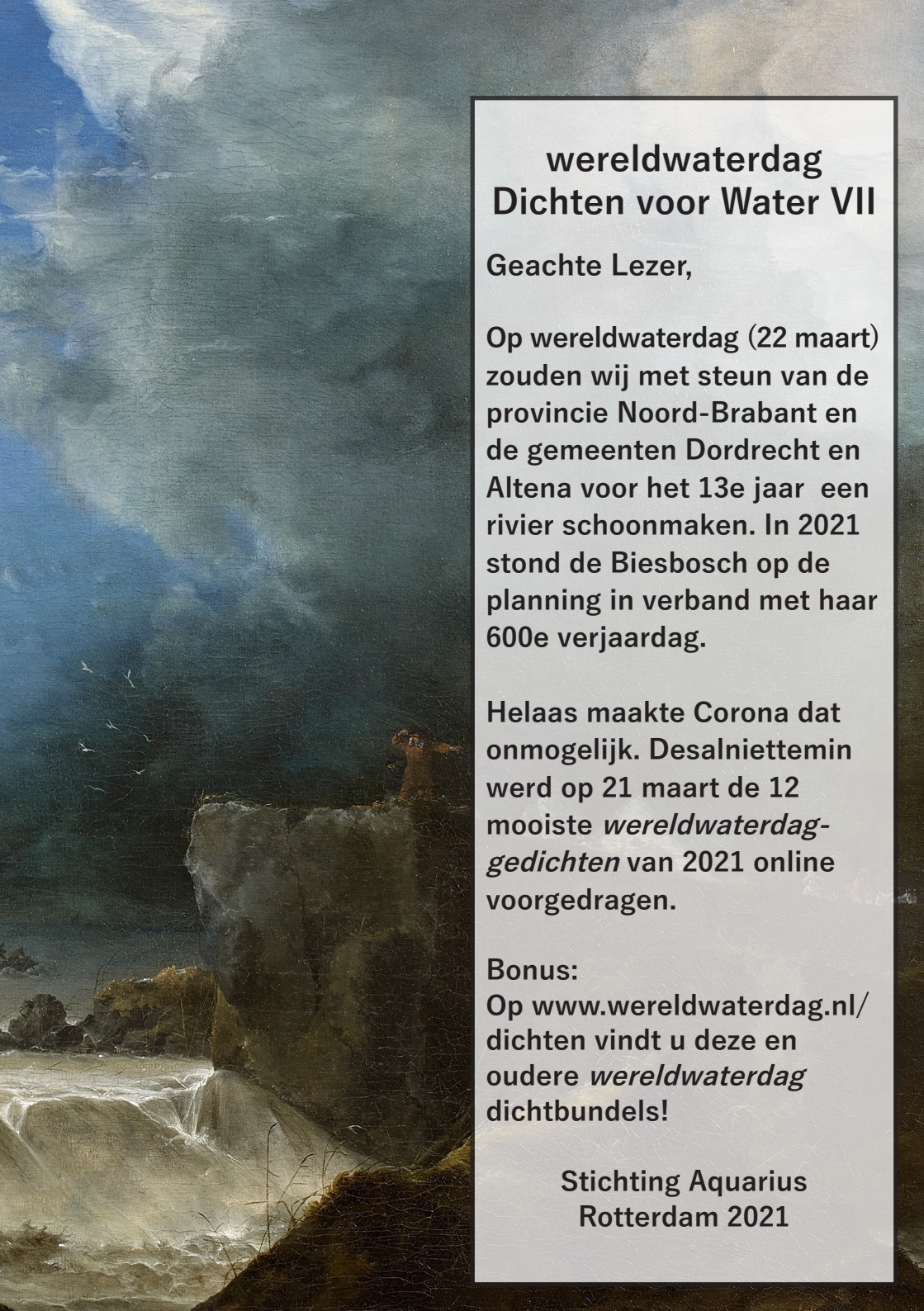
- Vlissingen: 47

ZUID-HOLLAND

- Boskoop: 49
- Brielle: 20
- Den Haag: 33 en 35
- Dordrecht: 32 en 44
- Geervliet: 28
- Leiden: 16
- Oud Beijerland: 4
- Rotterdam: 23, 25 en 38
- Sliedrecht: 12
- Voorburg: 22

BELGIË

- Aalter: 37
- Gent: 5
- Melsele: 2

wereldwaterdag Dichten voor Water VII

Geachte Lezer,

Op wereldwaterdag (22 maart) zouden wij met steun van de provincie Noord-Brabant en de gemeenten Dordrecht en Altena voor het 13e jaar een rivier schoonmaken. In 2021 stond de Biesbosch op de planning in verband met haar 600e verjaardag.

Helaas maakte Corona dat onmogelijk. Desalniettemin werd op 21 maart de 12 mooiste *wereldwaterdaggedichten* van 2021 online voorgedragen.

Bonus:

Op www.wereldwaterdag.nl/ dichten vindt u deze en oudere *wereldwaterdag* dichtbundels!

Stichting Aquarius
Rotterdam 2021